

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XVI

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](#)

ἐπιτίχδακαλίλω. ἀπὸ σενιαλίσονς θαταλοῦ.
μήποντὶ ἔβασι λαδοσεν ὁ δακαλίσωρ καὶ οἱ λακροί. μέσο
καλίσοντι, ἐν κύδην τῷ λακείδες ὄκησεν. Ιλαθινόρ
φίλαδενγι. ἀντὶ τοῦ ιλαδηπ, κατὰ ἀποκοσῆρι
εκδοσ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ 15. ΤΟΥ
ΘΕΟΚΡΙΤΟ ΕΙΔΟΥΣΙΟΝ.

Επιγραφεται δὲ πρὸς ΕΙΔΟΥΣΙΟΝ, χαμετεσ. καὶ
πρωρ.

Αιεὶ πᾶς κούρουσ μέλει αὐὲν ἀοιδοῖς,
τυμνεῖν ἀθανάτοις. ὑμνεῖν ἀπεθκλέα ἀνδρῶν.
Ημετέρας χάετας. τὰ οἰκεῖα πριήματα.
Σκυρόδρυοι γυμνοῖς τρού. λοιδροῦσσα. τὸ σκύζειν κυ
θώσκι λέοντος, ὅπαν τὸ ἀδισκύνιον χελάση ὄρπιζό
μφος, λέγηται δὲ η πᾶν ὁ φύων καθετος, τὸ σκυνιόρ.
ὅπαλε τριεῖ ὁ λέων, ὅπαν κοστί κυκλωοῦ, οὐ μέλει
πολεμεῖν αὐτοῖς. ΟΤΤὸν ἀλιθίων ὁλὸν ἕνθαν. ἔγρον μα
τιανόδην. ἀλοδίαν. πεταλαγιμεῖλω. ἀπὸ τοῦ ἀλῶ
τὸ πλανῖ. Αποτέρω. καὶ γόνυκνίμα. προσομία τοῦ δι',
τοῦ πατέρων κανόμητος γόνατος. τίθεται δὲ αὕτη,
καὶ τὸν ἀγαπώνταν ἔσω δέ, καὶ λεγόνταν προτύμω
προς ἓν αὐτὸν τῶν ἔσων, οἵτινες προσέστέρω, οὐδὲν
προς ἄμματος εἰστιν. ἐντρακται δέ οἱ προσομία, εἰ λε
χθήσεται χωρὶς ἡσθοδιατολῆς, ἐδητὶ δύτως εἰπεῖν,

χόλιας ις

Τρέψω τέρπει κυνίμη γόνοσ, εἰ το μετά τον οικατόλης σοκ
τον πλακτή. Εν αὐτόχοιο δύμοις, αὐτίτη ἀγαντού
πος, ὃς τε πλαστοῖς πρέπει χειρὶς βοφήν. ἀλλ' οὐδὲν ἐν μνηστη
δικαιούρος αὐτῷ πρός την νῦν δέξασ, εἴμι το διαδοθε
νίδιον ἐμνηστησογ, αὐτοτίχοσ ἡ Βασιλεὺς συνθίσασ. τὰ
τὸ τερπίλαεύσασ εν σημίτη πάντας ακεί λαζού έφωβίσασ, ἡ
τάντιχος, ἐχεκράποδες οι συνέδος ἥδος ἦν, ὡς φιο
σιμωνίδης. Εμεῖς το πέντα. Θεοτυμάσσος φιη
τὸν πλαεύσοντας τῶν εἰλαθέρων, πενέσασ καλεῖσθ
πράθεαταλοῖς, ὡς πῆλος λακεδαιμονίοις εἰλατασ,
Ποταροὶ λέσκοσ αδελφοισ, ἐκ ρύτης πλάνη τολούτορ
πλατοῖς λέσκοσ αδελφοι, κρανίουσις τονθ. κράνων
τονθόλιος θεαταλίας, δένην σκόπας δικρανώντος ιρέον
τοσ μητρεκρατίας ούδε, μη σημανίδες ἐν θρίνοισ. σκο
παλμας ονοι θεαταλοῖ, κρεονθες δένθ σκόπας. Αοι
ούδε οκτώθ αδελφωνέων, την σημανίδων φιστ, πέρο
σον έκεινθ τοις προφρημενοισ ἐνδιδόσις αδράτη ποη
θεαταλῶν, επινίκια ἔγραψε, οι θεάντας. κύκνου ἔγνα,
κύκνου λέγει την ποσαδῶνος μηκανίκθ, την αἵητη
μέγον τούτο ἀχιλλέως. λαμπόσ φητηρ χροιάρ εκ
γνετης, ωσ φισνέττανικθ. λότοι θηλων αύδενη
πον διέκετθ δη την χριάρ, ιστοδ θη λέ φιση
αύδεν, την κεφαλὴν ἐχεν λαμκήρ, μηδη μη ταύτης φη
κλίσεως ἔτυχεν. Σούπα μηνας μηρη ἔκαμποιρα
νός, ουπα φισνέτο περιστηλθεν ἀγούν, επι έσοντη πλ
λοι

λοινικούς, πηγαῖν χρείαν ἔχοντες. ἐκ τοῦ δὲ
ποιητῶν δύο οὖν, τὸν ιερονίκας μηλοῖς. ὁ δεκάδην ἀργασ
μεθν τῷδε λέγει. αὐτῷ τὸ πλαώ έσον θμεταβολαι.
Ηλιοῦν Φοίνικες καὶ οὐκέτι οὐκέτι θυμεταβολαι.
οἰκοῦντες Φοίνικας. οὐριβή θυμεχῶσ έσρατε
οὐργακτοῖσις, ὡς λέπτη οὐ πέρα πινθέφ. οἱ γένοι
Φοίνικες, ἀπρικοι τυρέον. Καὶ πότνι ἀδείνα κούρη θ
ἀβδη τῇ μητρί. τὴν μήμην ταν λέγει καὶ τὴν πλαστό
ημείλιφένειν τὸν συρακυσίων ἀτομοῖον, τὰς σο
ρακούσες. πεζόειν κοριθίους ἀποικοι οἱ συρακούσεις.
Παρ' οὐδεστ λασμελείας. ὡς θυκοδίης Φοίνι, λασ
μελείας λιμὴν ἐν συρακούσαις. Εχθροίς ἐκ νάσοιο,
οὐ καρχιδενίους ἐκ τῆς σκελίας. Σερβόνιον κατὰ κῦ
μα. δῆρύτο τούτον ὅσιον καρχιδενίας πλοῦσ οὐ κα
ταΐνοντον σαρδέον καλεῖτη σαρδῶν. Σκιπιωνίου
ἡιστερινόν. οὐ πέρα τὸν σκίπιαν, οὐ πέρα τὸν νέφασ πεπτί
ηπικνιτὸν ζωόν δι τραδικίγνητον. Νησοὶ τρέοιν θεροῖ
σιν, αἱ χερσομέναι χῶραι γεωλξοιρο πρόσειν πόρον.
ροτέσιν, ἀροτοῖον γρ. Ηνίκα τέττιξ πιμεράσ ενσκίους
πφολαμέοσ. ονίκα ὁ τέττιξ δι τὸν θυτιλῶν κλαδεον
ιχεῖ καταΐν μεσημέρια, τὸν πιμένας Φολασόμε
νοι. ελάχειστον οὐρι οὐτὸν τὸν σκιάν τὰ θρέμματα ἐν τῷ
μεσημέρια, θηρῶσ τὸν τέττιξα. δι δρυσήφειντο, ἀντί^τ
το μυφήνταν. Καὶ πόνις σκιαθικοῖο. τὸ λεπιμένα διεξεί
ν. Ασφάλτω λιγύει. ιχόδρρας ισορει, οὐτοισ φάλτω

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ Σ

Ἐδήσεν ἡ σεμίραμις τὸ πτεῖχος ἀντὶ πλοῦ. Εἰσ μὴ ἐγώ. ὁ ἔγκωμιαλξων μηλονόπ. ΕΤΕΟΚΛΗΔΟΙ ΘΥΓΑΤΡΕΣ. ἐτεοκλέσης θυγατέρας ἐφη τὰς χάρτας, δῆτι, ἐτεοκλέσα τὸν κινθιστού πρώτην ἀποθέσαι χαλεπινένδροχο μενῷ θεῷ μινυείω. Αποχθόμενόν τη πε Θήβαις. ἀπεχθόμενον λέε αὐτὸν ἐφη τὰς Θήβαις, δῆτι τὰ πεθεροκλημένα ταῦθι ὄργια λόγῳ. θεῷ ὄρχομενοι. οὐτε δὲ ἀποφεύγεις τὸ πατρὸς αὐτῆς καλυμένον ταῦθι Θήβαισιν, οὐτε τὰς Θήβας, ή φόρος ἐπεξεν. ἐπορθεῖσας ήρακλῆς τὸ στομοῦ τὸ Θήβαιοις ἀπέλυσε, μελχυτικόσας τὸν ὄρχομενόν. Ακλούρος μὴν ἐνώ μητροιμίκεν. οὐκ ἂν ἀπέλυσιμι, καλούρθως οὐδὲ, μηδὲ ὑμῶν ὡς χάριτες ή τῶν μαστῶν, πρεσόστομας θαρρῶν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΖ. ΤΟ

ΘΕΟΚΛΙΤΟΣ ΕΙΔΟΦΩΝ.

Τὸ πᾶν εἰδότων εἰσ πολεμαῖον τὸν φιλοτελεφονέγραπτον. ἀρατεία λέ κέχειται εἰσβολῆ.

Εκ στόρες ἀρχώμενος, ή εἰς λία λήπτε μοῖσα, Αθανάτου τὸν ἄνειστον, ἐπὸν ἀεισῶμεν ἀοιδοῖς, Ανδρῶν δ' αὖ πολεμαῖοις ἐνὶ πρώτην λεπέδω, καὶ τούματος ή μέσος ὅρος προφέρεται τοις ἀνθρώποις, ὁ νοῦς. τῶν Φιστίων μαστοῖς τὸν γραμμοφορθόν, ὑμνουμένον δέ τοις τοις τοις, τοις πυμάτοις, τοις μέσοις. η πολεμαῖος δὲ μηνοθόρβον ἐν φράσῃ, τοις μέσοις, τοις ἀντέλει τοις μαστοῖς.